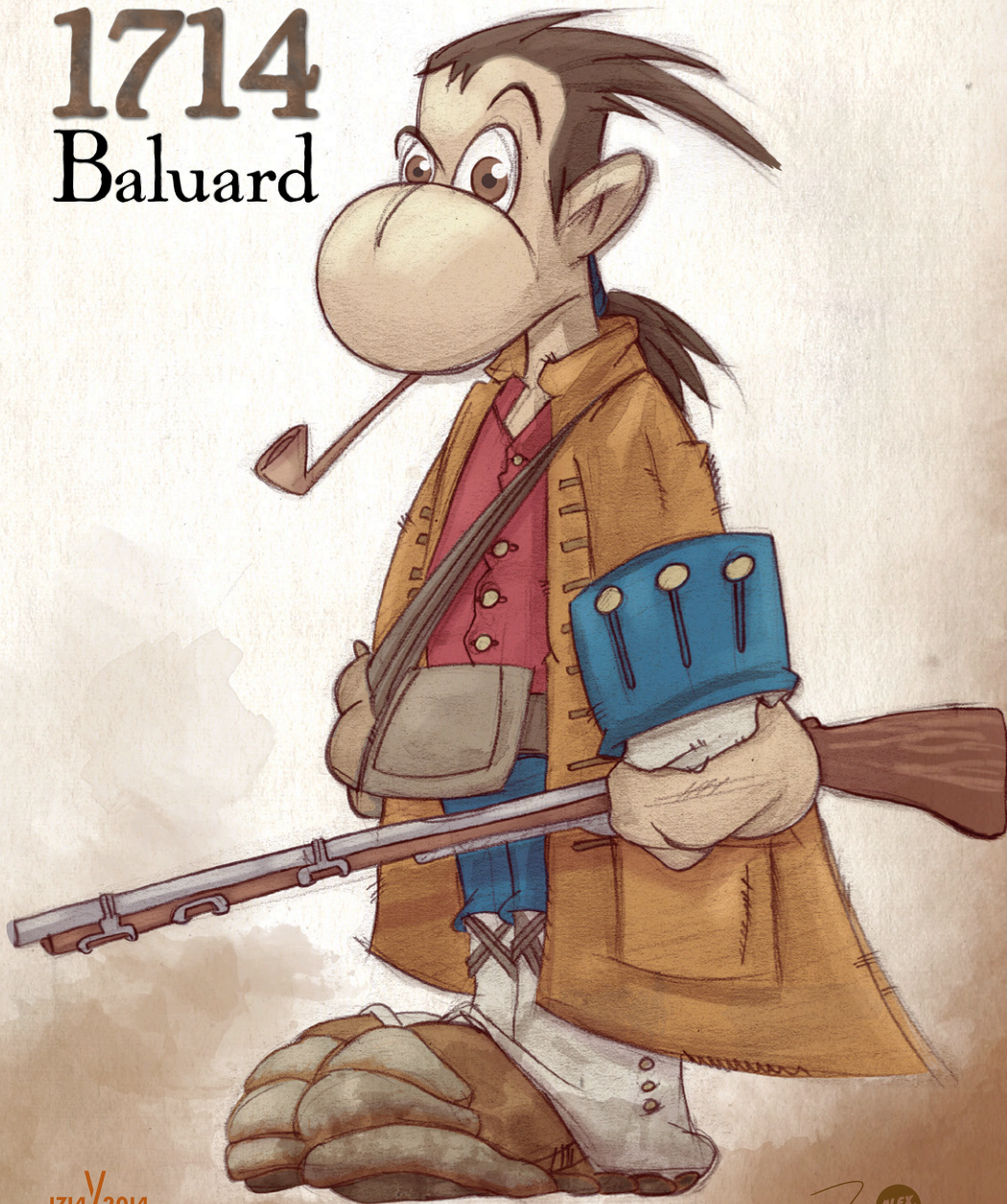

CELS PIÑOL • ÀLEX SANTALÓ

1714 Baluard

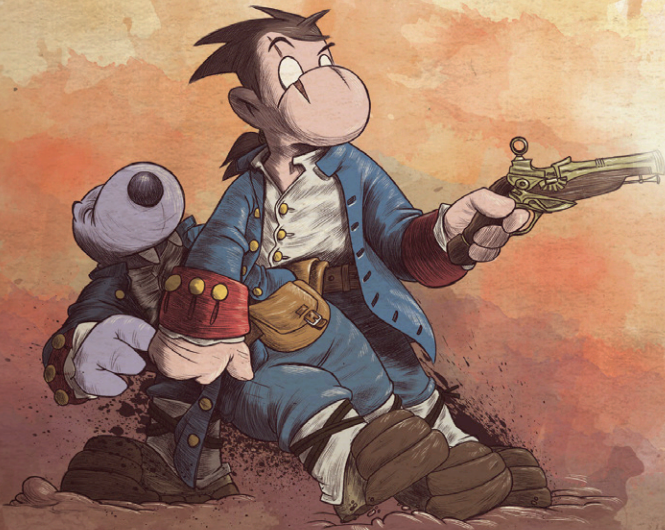
1714 / 2014

ÀLEX
SANTALÓ

FH

*"If this man should fall, who will lift
the flag and carry it on?"*

(General de Brigada George Crockett Strong,
54e Regiment de Massachusetts, abans de l'atac
a Fort Wagner, Carolina del Sud,
18 de juliol de 1863).

CELS PIÑOL • ÀLEX SANTALÓ

1714 Baluard

Gràcies a Guillem H. Pongiluppi i F. Xavier Hernández Cardona.

Dedicat a Àngels Ponsa, Manel Masià i a tot l'equip cultura.
A Lúdia Gállego i Esteve Pastor. A Cèsar Grijalvo.
A Aritz Cirbián. A Alfred Bosch.

A Carmen i Paco d'Antifaz. A Natalia, Claudia i Gloria.

Cels Piñol

Als meus pares, al Joan, a la Marta i al Bernat;
i especialment a la Núria i a la Fura.

Àlex Santaló

1714 BALUARD

Comèdia dramàtica postbarroca que versiona de manera molt lliure
l'antig poema èpic *First Blood* de David Morrell.

Guió i esbós a llapis: Cels Piñol
Dibuix i color: Àlex Santaló

Disseny: David Carro

Revisió: Amadeu Brugués i Marcos Muñoz

Març de 2014.

Versió digital del còmic publicat per Panini Còmics.
www.paninicomics.es

Dipòsit Legal: B-9307-2014.
ISBN: 978-84-938209-6-1.

Font de lletra: David Arellano. www.singularcomunicacio.com

Introducció

L'any 1700, **Carles II** va morir sense descendència.
Aquest fet va desencadenar un gran conflicte internacional,
La Guerra de Successió.

Les potències europees es disputaven el control del
vast imperi hispànic proposant els seus candidats a la corona.

El conflicte bèl·lic va tenir un reflex en el si de la
Monarquia Hispànica quan els catalans i la major part dels regnes de
la Corona d'Aragó van donar suport a l'**Arxiduc Carles d'Austria**
i als països de l'**Aliança de la Haia.**

Per la seva banda, **Felip d'Anjou**, nét de **Lluís XIV** de França,
rebia el suport de **Castella i França.**

Catalunya va aconseguir prolongar la resistència fins
l'**11 de setembre de 1714**, quan Barcelona va caure definitivament.

Una setmana després, el **Castell de Cardona** va capitular.

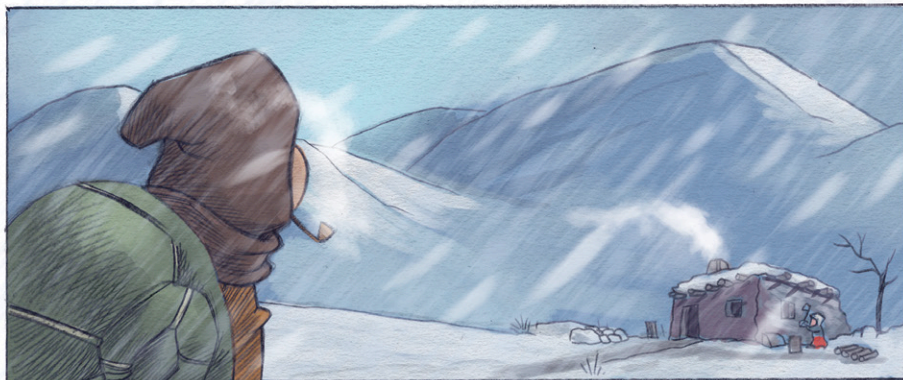
La victòria de **Felip V** va suposar la supressió dels òrgans
de govern del Principat i la imposició de les institucions i lleis
de **Castella**, pel **Decret de Nova Planta**, del 1716.

@ruta1714

ODIO ELS SETGES...

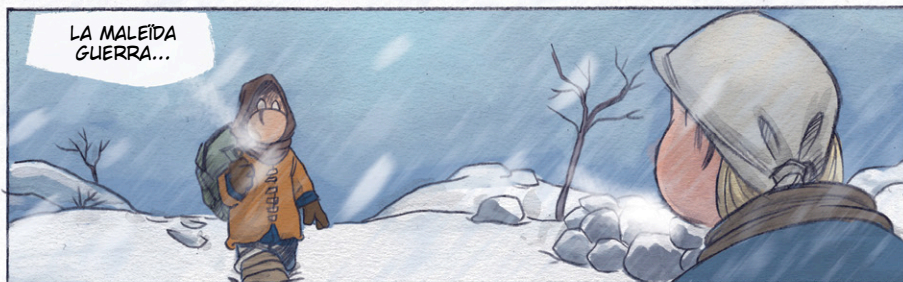
PREFEREIXO
LLUITAR A CAMP
OBERT...

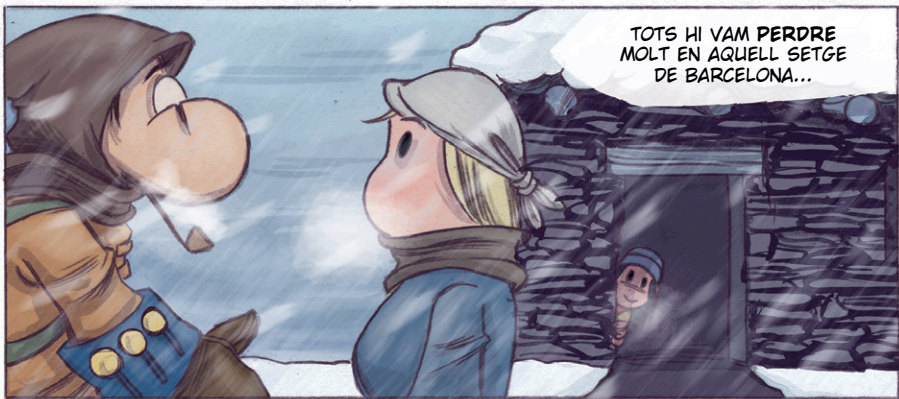
...O A LA
MUNTANYA...

...HIT AND RUN,
COM DEIA UN ANGÈS
QUE VAIG CONÈIXER A
BARCELONA, EN JOHN
SINCLAIR.

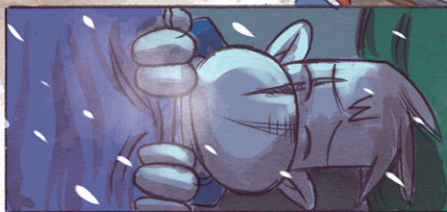
LA MALEIDA
GUERRA...

"ODIO ELS SETGES..."

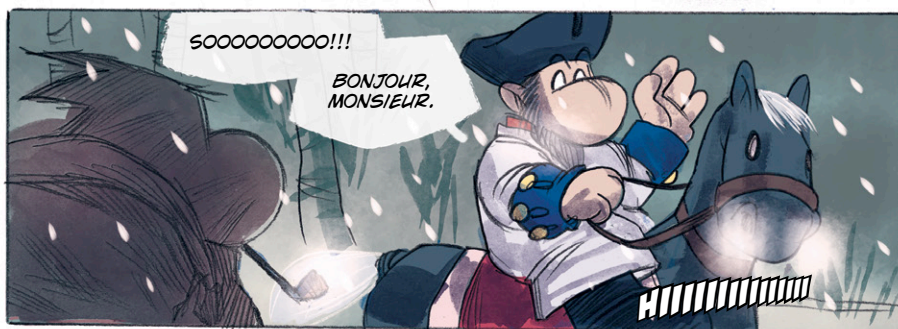
"ODIO LES
GUERRES..."

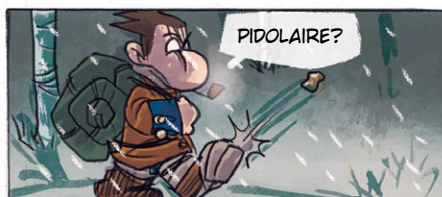
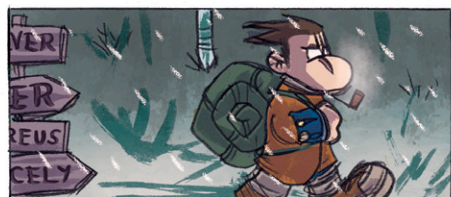
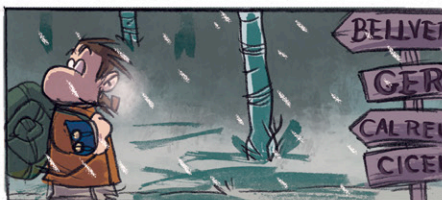

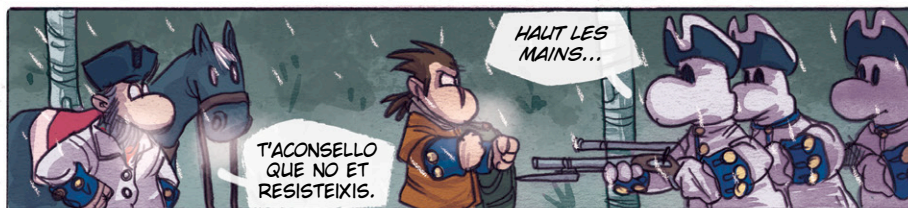
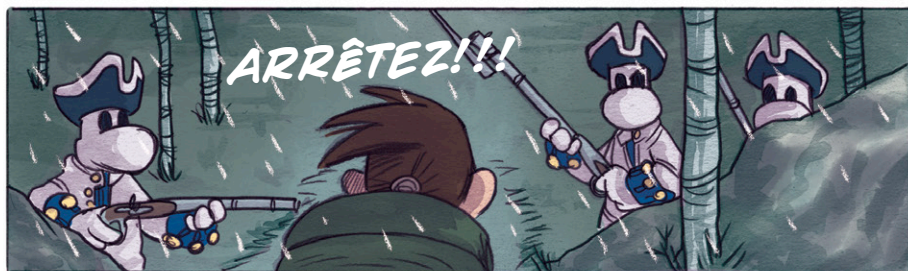
~GASP~

ARF, ARF, ARF...

OH, SÍ... I BEN BO QUE
ESTAVA. EN VOLEU UN? EN
TINC MÉS. AH, NO, ESPERA...
QUE VOSALTRES NO TENIU
PROU ESTÓMAC I HAURIEU
DE DEMANAR SOCORS
A PETS...

PROU!!!

VAIG A
DESPATXAR AMB EL
DUC...TANQUEU-LO A
LA CASA QUE HI HA AL
COSTAT DEL CAMPAMENT
I DEMÀ L'ENVIAREM A
PUIGCERDÀ...

EP!!! NO CAL
SER TAN MAL-
CARAT!

AH,
NO???

DONCS
NO!

THUMP!!

->AGHS<-

PLAFF!!!

BOUMB!

ESTOMA-
QUEU-LO DE
VALENT!

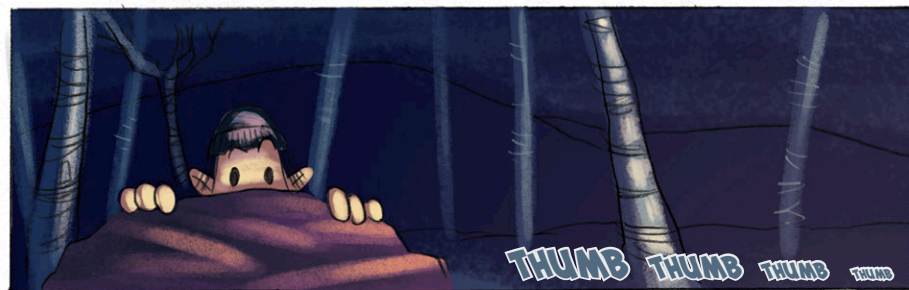
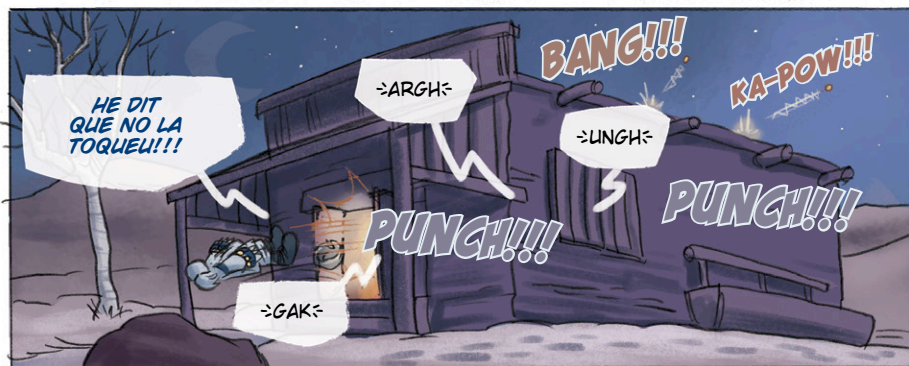
EL NAS!!!
M'HA TREN-
CAT EL
NAS!!!

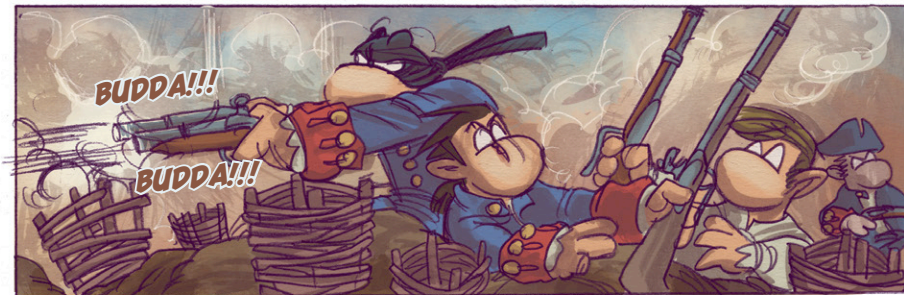
NO ET RESIS-
TEIXIS O SERÀ
PITJOR!!!

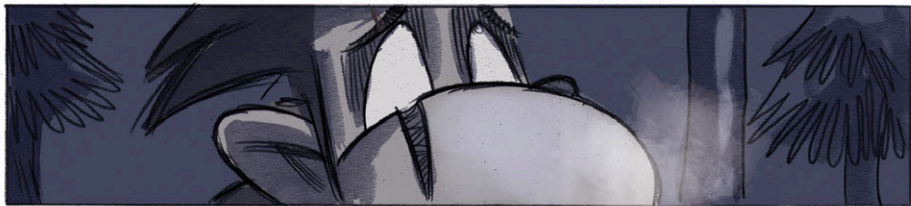
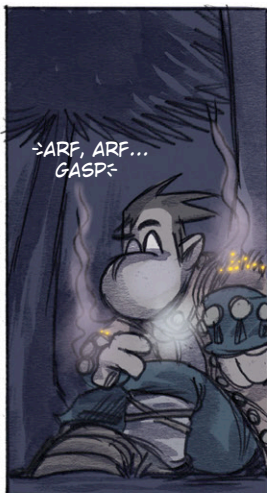
RE-PLAFF!

PLAFFS!

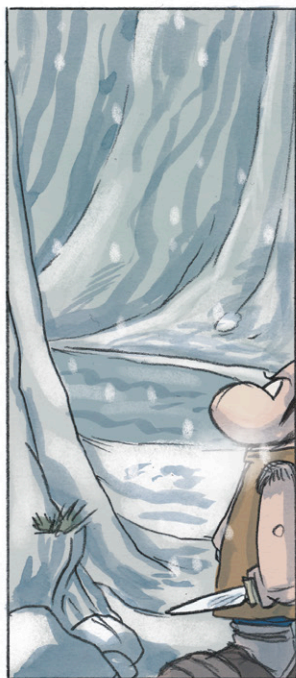
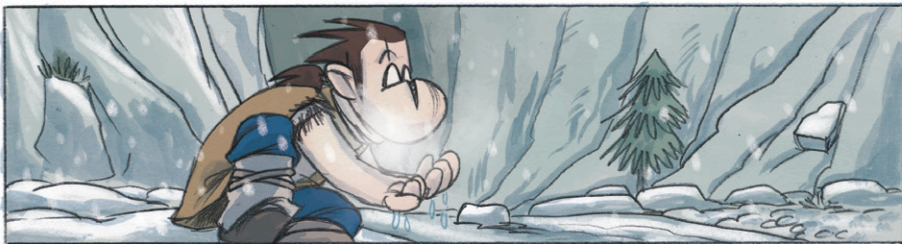

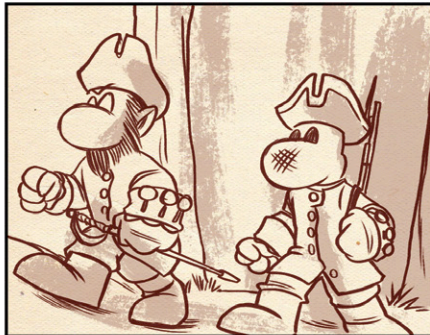

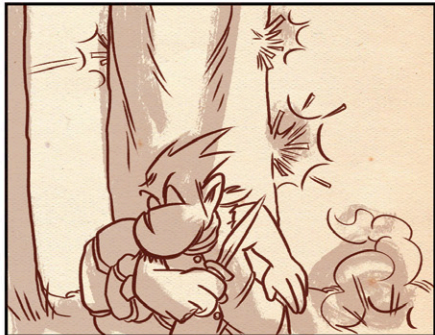

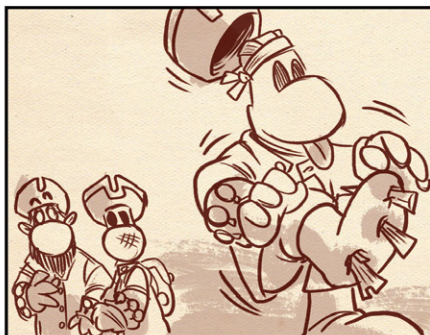

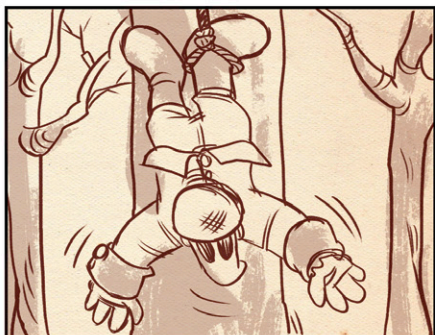
Vam encerclar-lo i eríem que el podríem caçar abans de dinar.

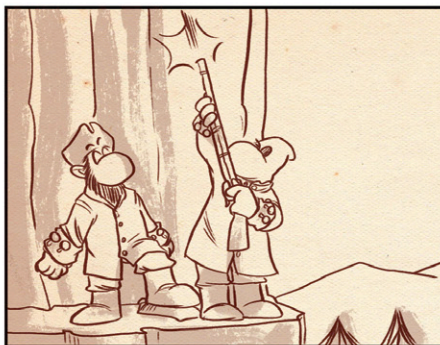
Però era molt ràpid i es movia amb molta facilitat per la zona.

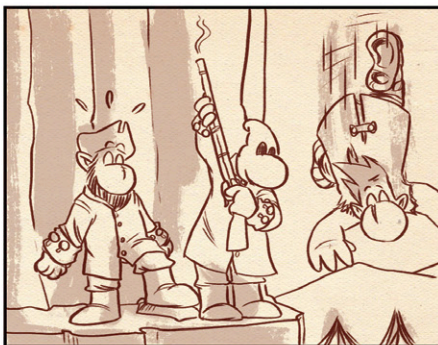
Va amagar punxes de gel a sota la neu i va col·locar paranys arreu.

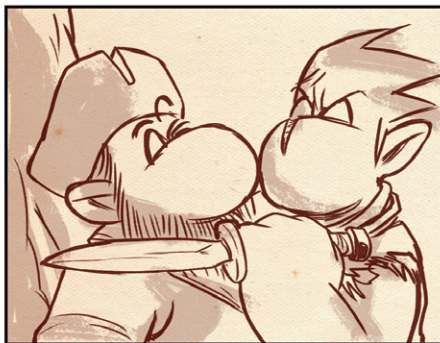
Un per un, els meus homes queien immobilitzats o malferits.

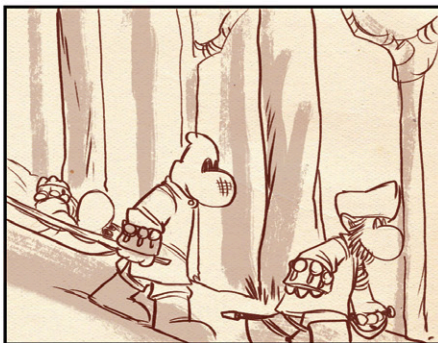
Ens pensàvem que l'agafaríem al cim d'una muntanya a Guils...

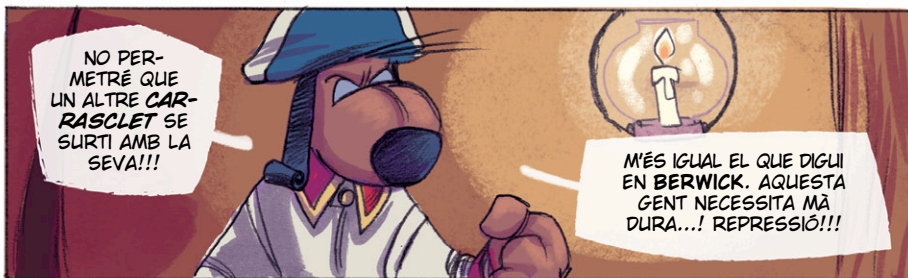
...però, en una maniobra desesperada, va saltar sobre els arbres...

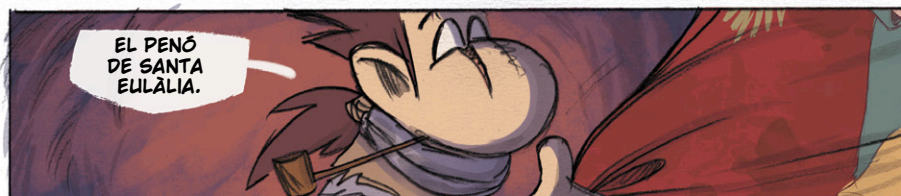
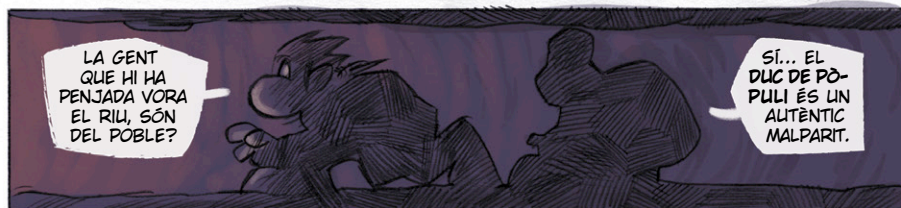
...i quan buscàvem el seu cos, ens va sorprendre i ens va desarmar.

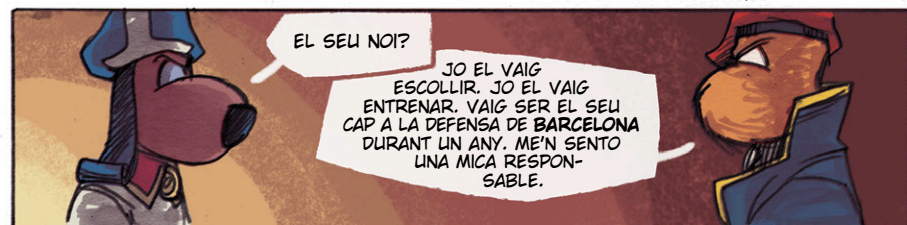
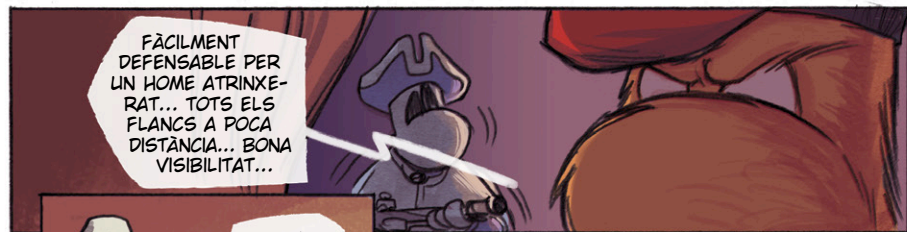
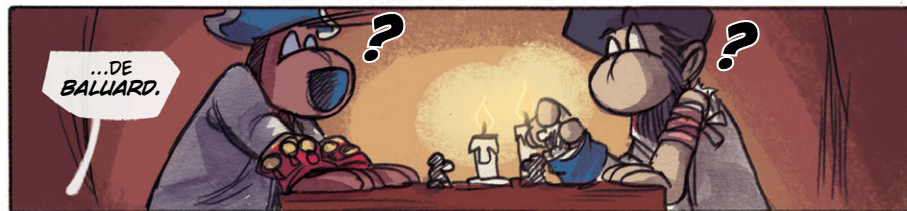

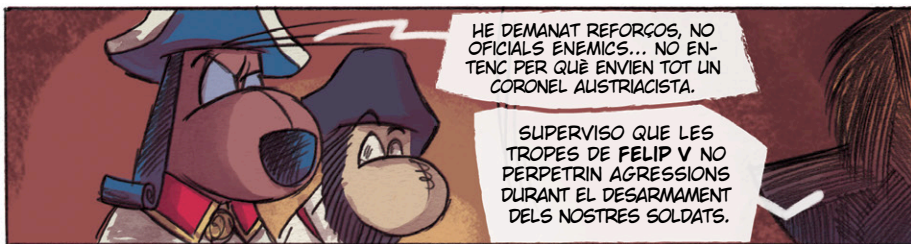
Va dir: "Marxin o es veuran ficats en una guerra que no podran guanyar".

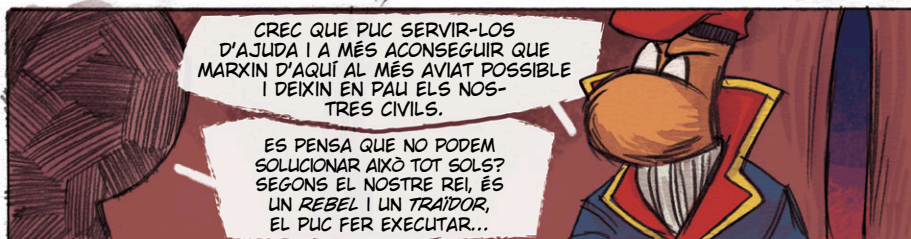

HE DEMANAT REFORÇOS, NO OFICIALS ENEMIGS... NO ENTENC PER QUÈ ENVIEN TOT UN CORONEL AUSTRIACISTA.

SUPERVISO QUE LES TROPE DE FELIP V NO PERPETRIN AGRESSIONS DURANT EL DESARMAMENT DELS NOSTRES SOLDATS.

CREC QUE PUC SERVIR-LOS D'AJUDA I A MÉS ACONSEGUIR QUE MARXIN D'AQUÍ AL MÉS AVIAT POSSIBLE I DEIXIN EN PAU ELS NOSTRES CIVILS.

ES PENSA QUE NO PODEM SOLUCIONAR AIXÒ TOT SOLS? SEGONS EL NOSTRE REI, ÉS UN REBEL I UN TRAIDOR, EL PUC FER EXECUTAR...

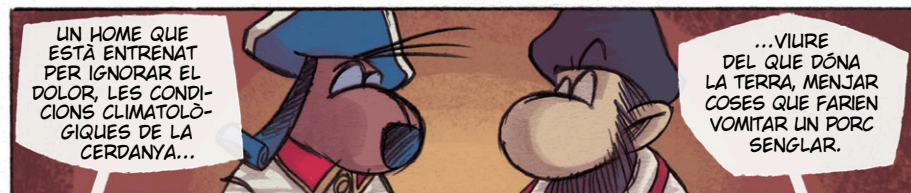
TÈCNICAMENT PARLANT, ELL HA ESTAT IMPRUDENT...

...I VOSTÈS HAN TINGUT MOLTA SORT DE NO PROVOCAR UN INCIDENT INTERNACIONAL SALTANT-SE AMB TANT MOVIMENT DE TROPE DE FORÇA PUNTS DEL TRACTAT DELS PIRINEUS...

AIXÒ JA ÉS MASSA. VOSTÈ HA VINGUT AQUÍ A COMPROVAR PER QUÈ UN DELS SEUS MIQUELETS HA PERDUT EL SENY.

VOSTÈ NO VOL ACCEPTAR QUE S'ESTÀ ENFRONTANT A UN HOME QUE ÉS EXPERT EN LA LLUITA DE GUERRILLES. AQUEST HOME ÉS EXCEPCIONAL AMB EL MOSQUETÓ, AMB EL GANIVET, AMB LES SEVES PRÒPIES MANS.

UN HOME QUE ESTÀ ENTRENAT PER IGNORAR EL DOLOR, LES CONDICIONS CLIMATOLÒGQUES DE LA Cerdanya...

...VIURE DEL QUE DÓNA LA TERRA, MENJAR COSES QUE FARIEN VOMITAR UN PORC SENGLAR.

LA CONSIGNA DEL MEUS HOMES ERA VIURE LLIBRES.

PUNT!

VIURE LLIBRES O MORIR...

"...I EN JOAN
CONSTANTÍ RAMBÓ
ERA EL MILLOR".

BARCELONA. 11 DE SETEMBRE DE 1714.
POCS MINUTS ABANS DE LA CAPITULACIÓ.

PREGAREM
PERQUÈ PLUGUIS
**TRENCAR EL CORDÓ DEL
SETGE I GUARDAR-LA EN UN
LLOC SEGUR PERQUÈ NO CAIGUI
EN MANS D'AQUESTS
BÀRBARS.**

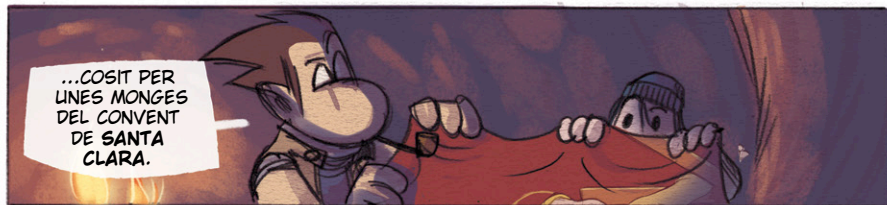
LA MISSIÓ ACABARÀ
QUAN TROBIS EL MILLOR
**SANTUARI ON AMAGAR-LA
I EL GUARDIÀ MÉS VALENT
PER CUSTODIAR-LA.**

QUE DÉU
T'ACOMPANYI...

AMAGATALL
D'EN JOAN
CONSTANTÍ
ARA.

EL QUE LES TROPES BOR-
BÒNIQUES ES VAN EMPOR-
TAR CAP A MADRID ERA UNA
IMITACIÓ SENSE VALOR DEL
PENÓ DE SANTA
ELULÀIA...

...COSIT PER
UNES MONGES
DEL CONVENT
DE SANTA
CLARA.

AQUEST ÉS L'AUTÈNTIC PENÓ.
MOLTA GENT HA MORT PER
DEFENSAR-LO.

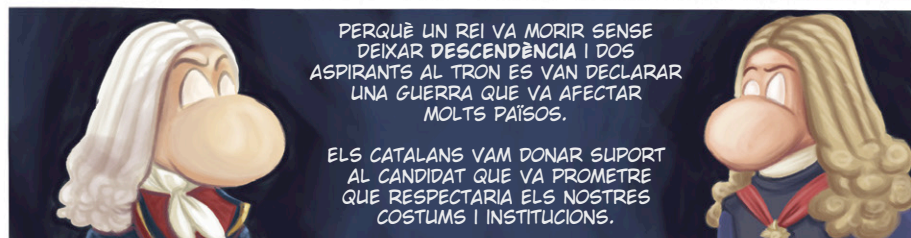
T'HE PORTAT ROBA I LINES
POQUES MEDICINES QUE HEM
AGAFAT DE LA CASA DEL
PARE D'EN VÍCTOR.

JOAN... TU
DONARIES LA
VIDA PER UN
TROS DE
TELA?

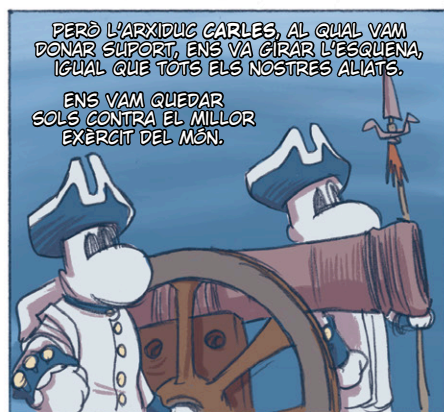
NO ÉS LA
BANDERA EN
SÍ, SINÓ EL QUE
REPRESENTA.

EXPLI-
CA'M... PER
QUÈ VA ES-
CLATAR UNA
GUERRA?

PERQUÈ UN REI VA MORIR SENSE
DEIXAR DESCENDENCIA I DOS
ASPIRANTS AL TRON ES VAN DECLARAR
UNA GUERRA QUE VA AFECTAR
MOLTS PAÏSOS.

ELS CATALANS VAM DONAR SUPORT
AL CANDIDAT QUE VA PROMETRE
QUE RESPECTARIA ELS NOSTRES
COSTUMS I INSTITUCIONS.

PERÒ L'ARXIDUC CARLES, AL QUAL VAM
DONAR SUPORT, ENS VA GIRAR L'ESQUENA,
IGUAL QUE TOTS ELS NOSTRES ALIATS.

ENS VAM QUEDAR
SOLS CONTRA EL MILLOR
EXERCIT DEL MÓN.

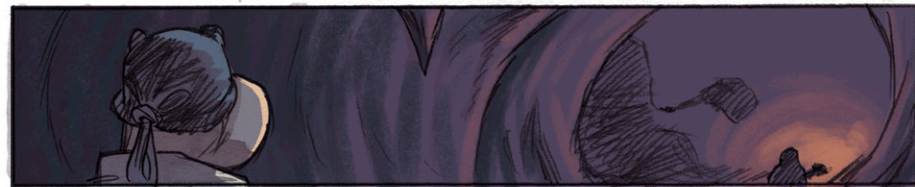
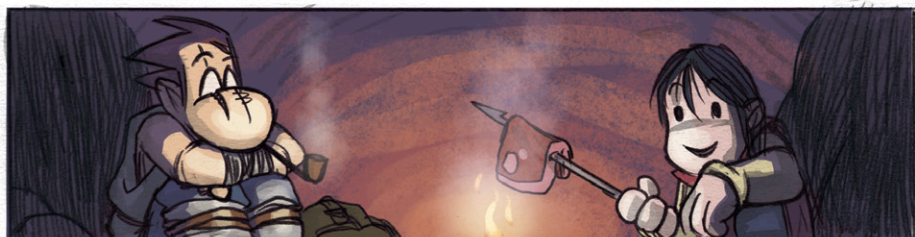

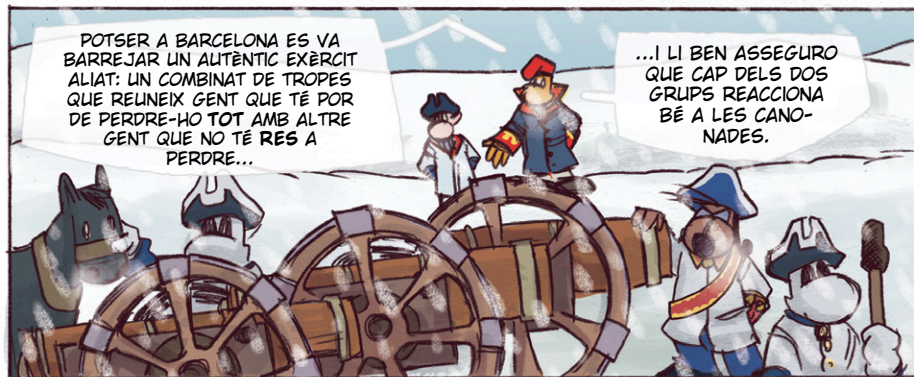
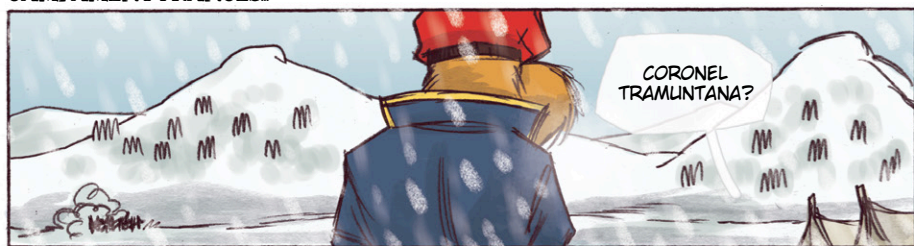
ELS CATALANS VAM DECIDIR RESISTIR
I NO OBEIR UN REI QUE DESITJAVA
LA NOSTRA DESTRUCCIÓ. I VIST COM ENS
ESTÀ TRACTANT EL REI GUANYADOR,
SENS DUBTE VAM ESCOLLIR EL
BÀNDOL CORRECTE...

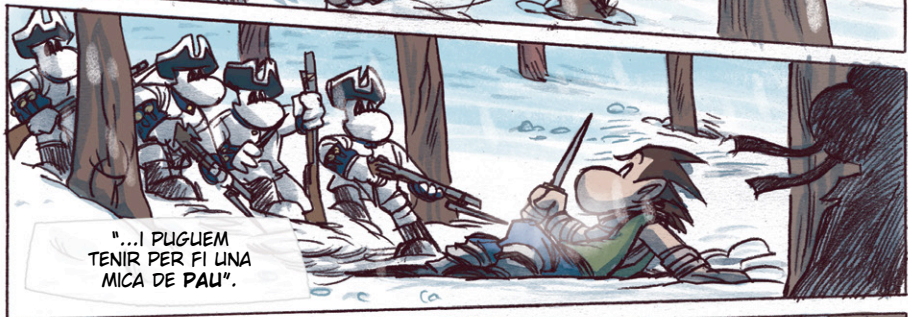
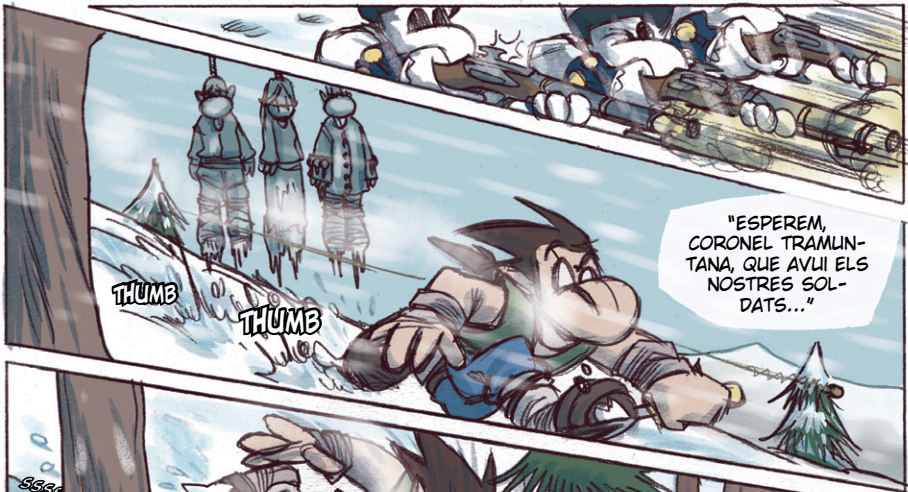

DESPRÉS DE MÉS D'UN
ANY DE SETGE, BARCELONA ES
VA RENDIR EL PASSAT MES DE
SETEMBRE. I POC DESPRÉS
CARDONA...

EL GUANYADOR, FELIP V, NO
CREC QUE TINGUI GAIRE CLE-
MÈNCIA AMB NOSALTRES.

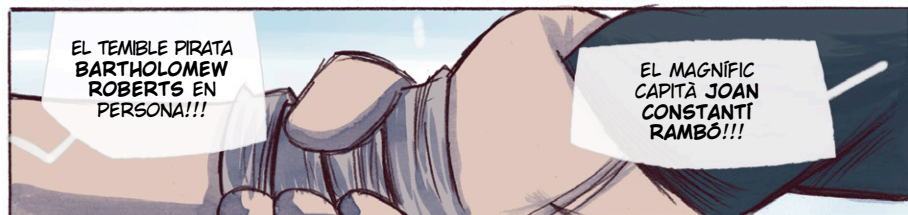

AIXÒ NO
SÓN TRES
D'ARMA
FRANCESA...

CREC QUE
AIXÒ NO ACA-
BARÀ NI AVIAT
NI BÉ...

COM VA,
COMPANY?

EL TEMBLE PIRATA
BARTHOLOMEW
ROBERTS EN
PERSONA!!!

EL MAGNÍFIC
CAPITÀ JOAN
CONSTANTÍ
RAMBÓ!!!

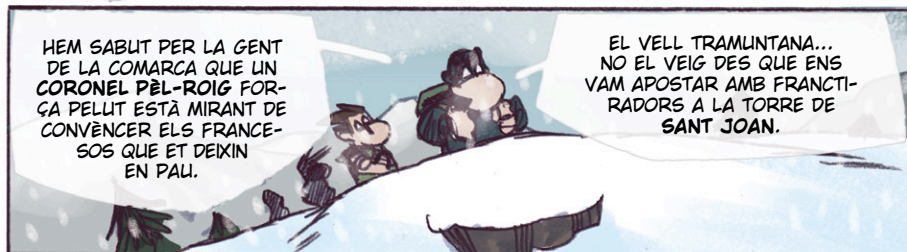
LAMENTO EL RETARD,
BENVOLGUT JOAN...
ABANS DE SORTIR DE
BARCELONA EM VAN
ENCARREGAR A ÚLTIMA
HORA PORTAR A LLOC
SEGUIR UN ESCUT DE
GUIFRÉ EL PILÓS I
ENS HEM DEMORAT
UNA MICA.

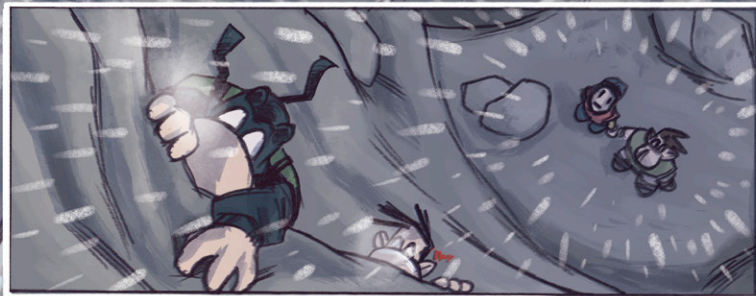
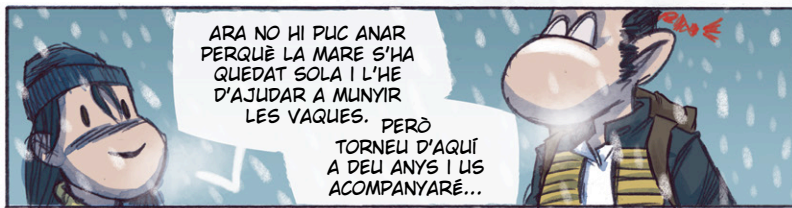
HEM POGUT
TRENCAR EL CORDÓ
DEL SETGE AL VOLTANT
DE GER I D'AQUESTA
PART DE LA MUNTANYA,
PERÒ L'ESTAN REFOR-
GANT CADA DIA
QUE PASSA...

GRÀCIES PER
ESPERAR-ME. AIXÒ
ÉS PLE DE FRANCE-
SOS. SI HO ARRIBO
A SABER, ESCOLLIM
UN ALTRE PUNT DE
TROBADA.

SI NO MARXEM
ARA MATEIX,
ENS CAÇARAN
COM A MOS-
QUES...

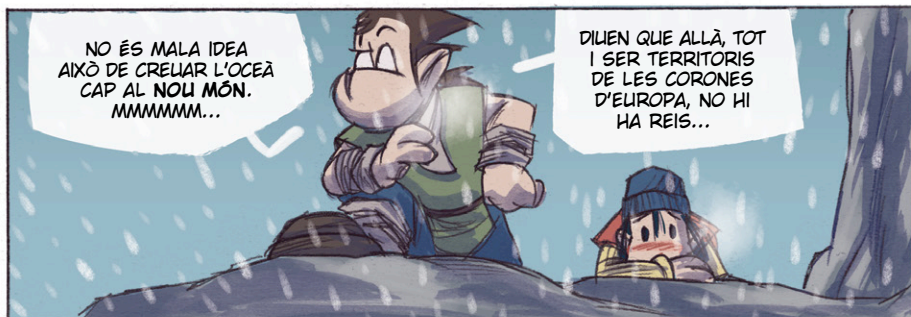

BÉ... NO ÉS LA PRIMERA
VEGADA QUE CONTEMPO COM
TROPES AMIGUES MARXEN
I ENS DEIXEN SOLS.

PERÒ AQUEST
COP ELS VEIG PARTIR
AMB SATISFACCIÓ.

NO ÉS MALA IDEA
AIXÒ DE CREUAR L'OCEÀ
CAP AL NOU MÓN.
MMMMMM...

DIUEN QUE ALLÀ, TOT
I SER TERRITORIS
DE LES CORONES
D'EUROPA, NO HI
HA REIS...

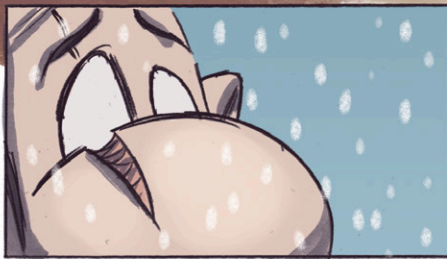
QUÈ ET
SEMBLA,
NIUT?

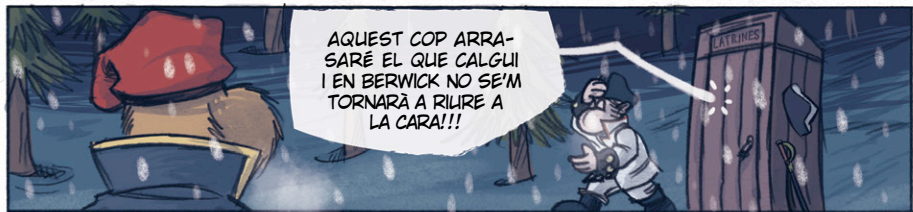
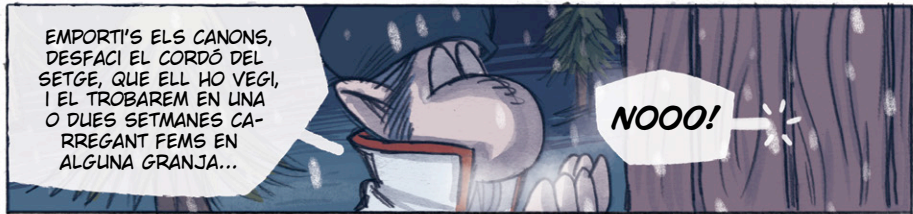
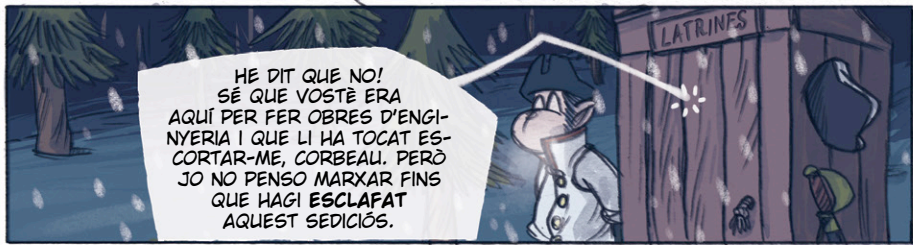

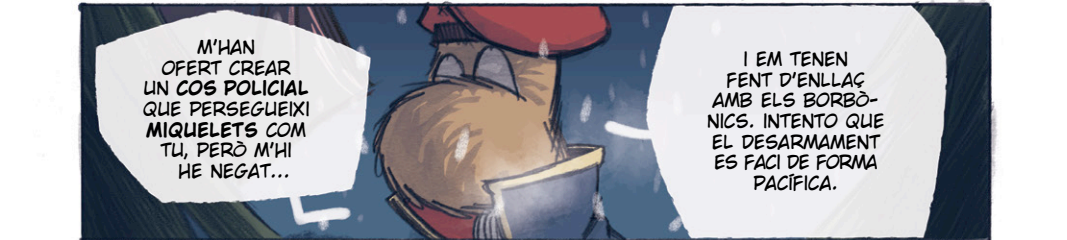
VULL
QUEDAR-ME
AQUÍ AMB
TU.

NIUT, ETS VALENTA
I SERAS UNA GRAN
LLUITADORA D'AQUÍ A UNS
ANYS. I NECESSITAREM
LLUITADORS PERQUÈ
VINDRAN TEMPS
DIFÍCILS.

M'HAN
OFERT CREAR
UN COS POLICIAL
QUE PERSEGUEIXI
MIQUELETS COM
TU, PERÒ M'HI
HE NEGAT...

I EM TENEN
FENT D'ENLLAG
AMB ELS BORBÒ-
NICS. INTENTO QUE
EL DESARMAMENT
ES FACI DE FORMA
PÀFICA.

I QUÈ FAN
AMB LES BAN-
DERES I ELS ES-
TENDARDS?

ELS CREMEN
O ELS SEGUEIXEN
PORTANT A MADRID
COM A TROFEU.

JOAN, ESTAN PERDENT
LA PACIÈNCIA. POSSI-
BLEMENT DEMÀ LLAN-
CIN TOT EL QUE
TENEN CONTRA
TU.

MARXA
O REN-
DEIX-TE.

NO.

NO PENSO
RENDIR EL MEU
BALUARD...

M'HAN
ACORRALAT.

DONCS SOLS EM
QUEDA DESITJAR-TE
SORT... SÉ QUE NO
PENSES DEIXAR LA
TEVA... MISSIÓ.

QUIET.

NO
INTENTIS
RES. NI TU ETS
TAN RÀPID.

CONTINUA
EN PEU L'OFERTA
DE PRENDRE UN VIN
CHAUD, GENERAL
CORBEAU?

clo-clock

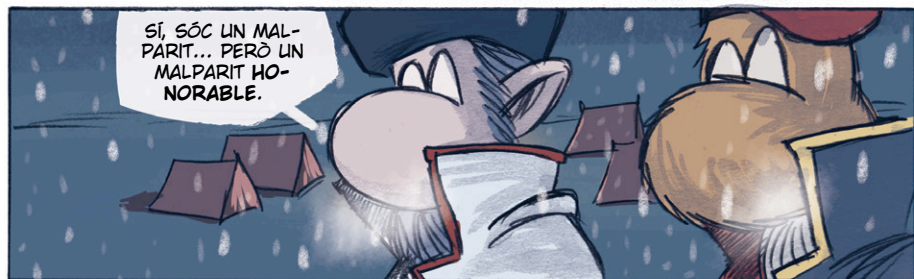

VULL TORNAR
A CASA MEVA. VULL
VIURE LLUNY DELS CATA-
LANS PERQUÈ, TOT I QUE
HO PROVO, NO ELS ENTENC.

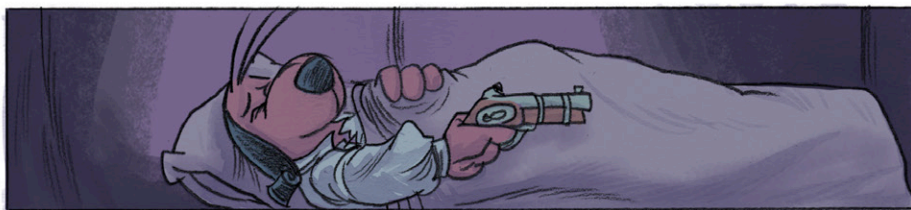
DEMÀ MARKARÀS,
ET RENDIRÀS O
MORIRÀS... M'ÉS
IGUAL PERÒ SE-
RÀ DEMÀ!

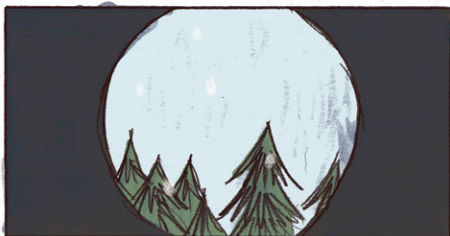
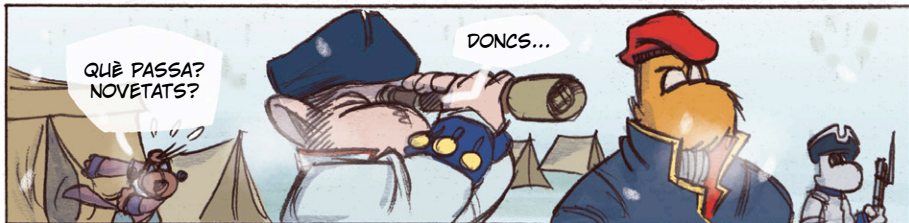

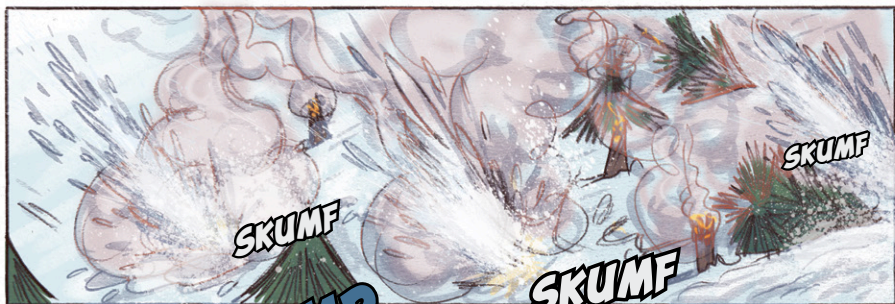
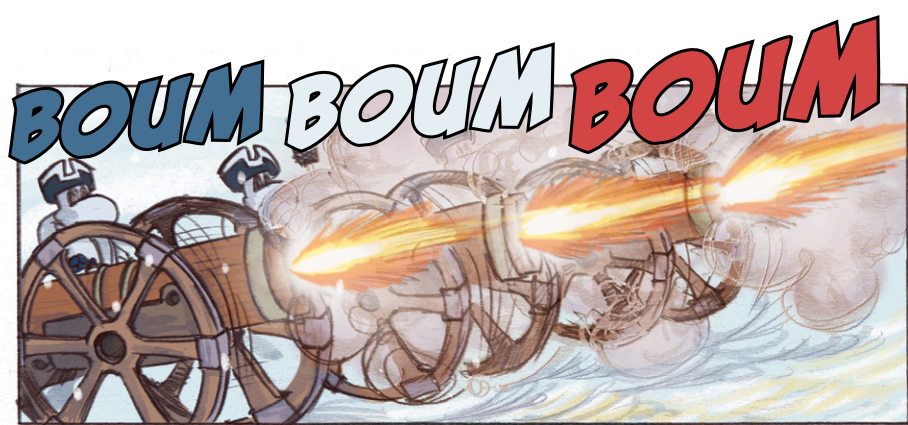
FORA
D'AQUÍ...

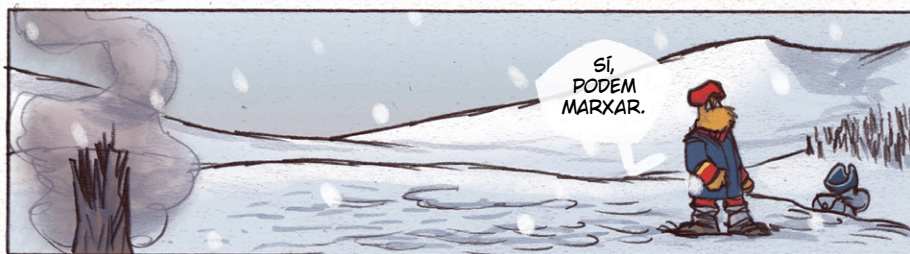
SÍ, SÓC UN MAL-
PARIT... PERÒ UN
MALPARIT HO-
NORABLE.

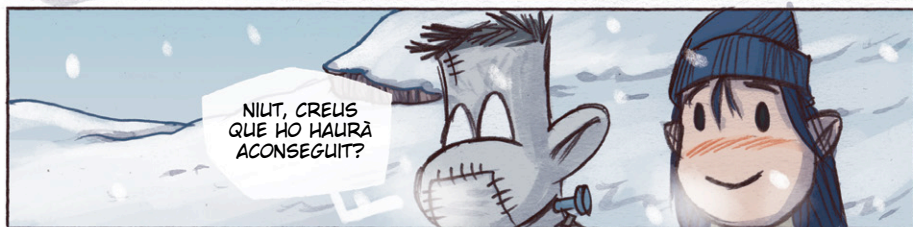
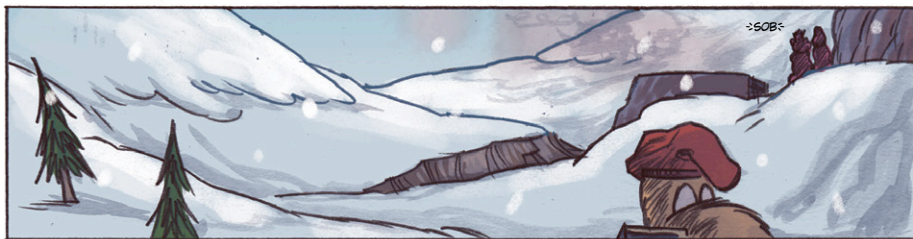

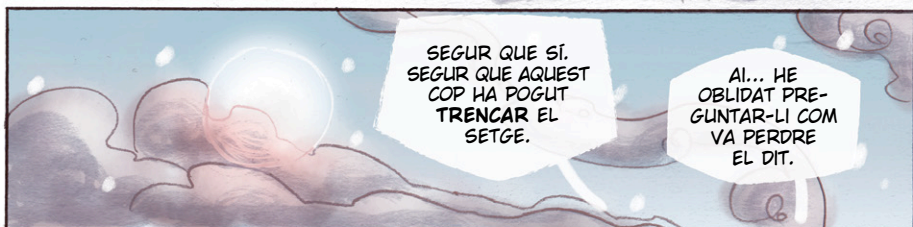

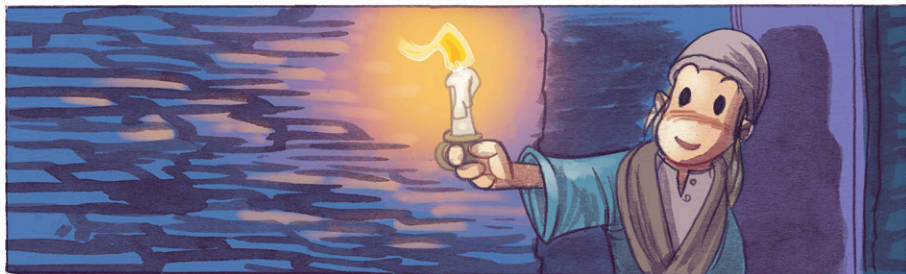

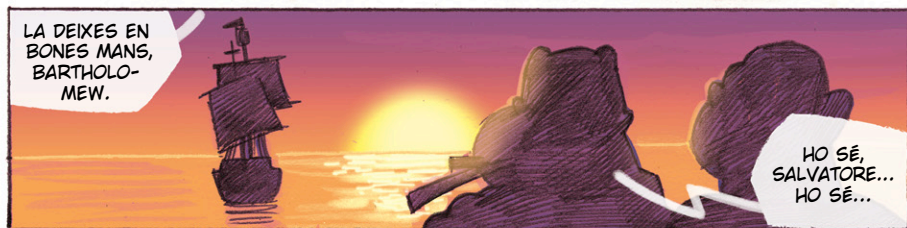
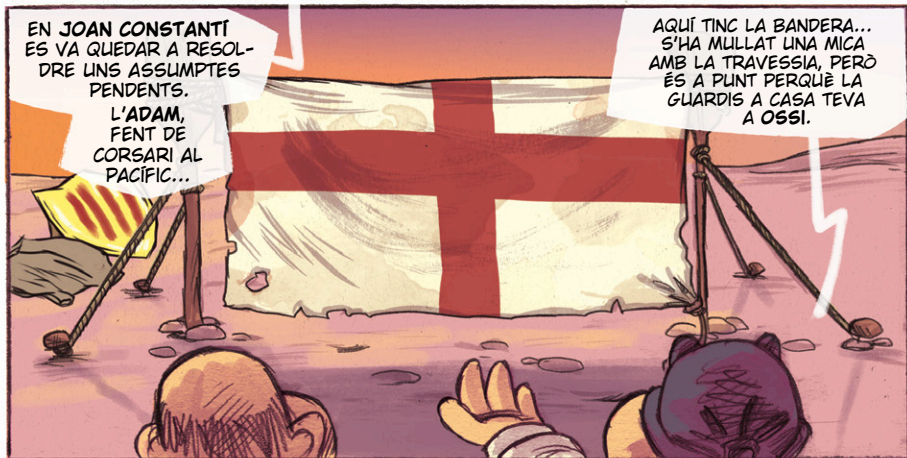
NIU, CREUS
QUE HO HAURÀ
ACONSEGUIT?

SEGUR QUE SÍ.
SEGUR QUE AQUEST
COP HA POGUT
TRENCAR EL
SETGE.

AI... HE
OBLIDAT PRE-
GUNTAR-LI COM
VA PERDRE
EL DIT.

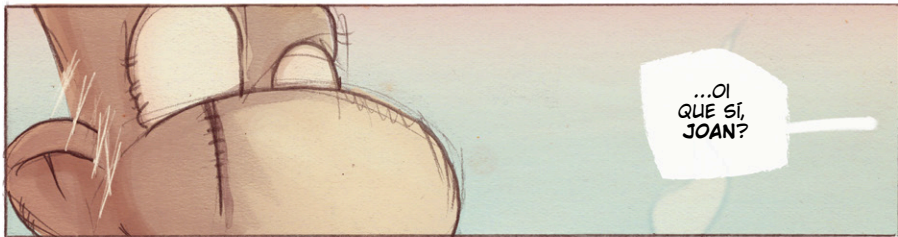
EL GENERAL MUNRO
ESTÀ ASSETJAT PELS
FRANCESOS AL FORT
WILLIAM HENRY...
ALGÚ HAURIA DE POR-
TAR-HI LES SEVES
FILLES.

QUÈ
EN PENSES,
HAWKEYE?
HAURIEM
D'AJUDAR?

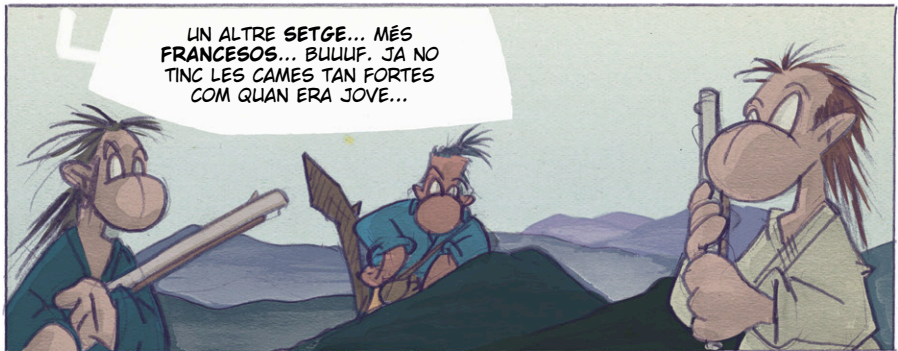
QUEDA UNA
MICA LLUNY,
UNCAS...

I HAURIEM DE
TRENAR EL CORDÓ
DEL SETGE...

BÉ...
EL NOSTRE
BENVOLGUT AMIC
TÉ FORÇA EXPE-
RIÈNCIA EN
SETGES...

...OI
QUE SÍ,
JOAN?

UN ALTRE SETGE... MÉS
FRANCESOS... BUUUUF, JA NO
TINC LES CAMES TAN FORTES
COM QUAN ERA JOVE...

...PERÒ SI EN
CHINGACHOOK,
EL MEU GERMÀ
MOHICÀ, POT FER-HO,
JO TAMBE.

UN FUSELLER
DE MUNTANYA
CATALÀ MAI ES
RENDEIX.

PER CERT...

LS HE DIT ALGUNA VEGADA
QUE ODO ELS SETGES...?

Epíleg

Ens situem a finals del segle **XVII**, a Europa. És un moment que, avui en dia, ens podria semblar un món molt diferent, i és que el passat és un *país estrany*. Aquest fou el segle de la **Revolució de la ciència**, amb figures com els físics **Isaac Newton**, **Johannes Kepler** o **Blaise Pascal**.

El segle **XVI** fou l'època del llançament a la colonització de pràcticament tot el planeta. **Espanya** va ser durant aquest segle una de les potències més importants i poderoses, sobretot pels rics territoris que va conquerir i explotar al nou món, **Amèrica**, on a sobre hi tenia privilegi de comerç per a ella i els seus aliats.

La configuració dels països europeus també era diferent. El poder va passar d'unes fórmules medievals i feudals cap a altres de noves, en les quals el rei hi tenia més poder que mai. L'últim terç del segle és l'època del rei **Lluís XIV**, el **Rei Sol**, absolutista que assegurava que ell no estava subjecte a cap institució, ja que, com afirmava, "l'État" era ell, una filosofia que, a poc a poc, va inspirar altres reialeses europees.

Viatgem ara a finals del **segle XVII**, a Espanya. Ens trobem davant d'un rei, **Carles II d'Espanya i Àustria**, el qual anomenaven "el Hechizado". Era un rei que patia les conseqüències de l'endogàmia reial com, per exemple, la impotència i el continu estat de debilitat física que patia. No va poder tenir descendència i aquest fet va generar un greu conflicte polític.

Cap als últims anys del segle es trobava ja molt afeblit i els poders europeus van començar a repartir-se l'**Imperi espanyol**, que els resultava molt interessant. Hi havia un conflicte successori, amb dos candidats procedents de dues potències contràries: per una banda hi trobem com a possible candidat l'**Arxiduc Carles d'Àustria**, cosí segon del rei espanyol però del mateix llinatge, i per una altra banda trobem **Felip d'Anjou**, nét del rei de França **Lluís XIV** i nebot-nét de Carles II.

El rei francès no tenia cap interès que es tornés a reunir sota el llinatge dels Àustries la corona espanyola, motiu pel qual va presentar com a candidat el jove Felip. Mentrestant, **Anglaterra**, els **Països Baixos** i poc més tard **Portugal**, començaren a tenir por que amb la unió de **França** i **Espanya**, seguint les polítiques autoritàries del primer dels dos països, es recuperés econòmicament i fos una potència europea més forta del que ja era.

Tot i que les negociacions i tractats com el **Primer Tractat de Partició (1698)** es van iniciar una mica abans de la mort del rei espanyol per començar a repartir-se el seu imperi, a esquesnes d'aquest el rei va redactar un testament, en el qual va ser persuadit de deixar com a successor Felip d'Anjou, amb la condició que mai s'unissin ambdues corones sota una de sola: la francesa i l'espanyola, cosa que el rei Sol sí pretenia.

Amb la mort de **Carles II** el **1700** es va desencadenar una guerra europea generalitzada, gairebé mundial. Per tota Europa es van succeir múltiples batalles, a **Amèrica del Nord**, **Anglaterra** i **França** van rivalitzar pels seus territoris, i va haver-hi múltiples viatges dels successors amunt i avall, moviments de Corts, pactes i aliances. Riguem-nos de *Joc de Trons*.

Però finalment van recórrer a Espanya com a camp on batallar. Al cap i a la fi, en principi estaven lluitant per això, o no? Dones no. Hi havia les colònies americanes i el comerç amb els seus ports en joc. Per exemple, els anglesos fins llavors no podien comerciar amb gaire llibertat a Amèrica, i més encara: Espanya tenia un monopoli de comerç i possessió de les Noves Índies.

Passem a càmera ràpida fins a arribar al **1711**. La Guerra està ja molt avançada i el desgast en els països europeus ja era palès. Aleshores, de sobte, l'emperador **Habsburg, Josep I** mor, deixant com a successor el seu germà l'arxiduc **Carles**.

Llavors tot s'atura i tots els països comencen a negociar; evidentment, Espanya sense rei. I el **1713** signen el **Tractat d'Utrecht**, en el qual es reparteixen l'Imperi espanyol i nous drets i concessions d'explotació de recursos i portuaris, i es solucionen alguns conflictes geopolítics oberts.

I **Felip V**, en un inici, és reconegut com a successor de les corones espanyoles però sense possibilitat d'heretar la corona francesa. Es truncava la possibilitat que la **Corona Francesa** absorbís Espanya.

Ara viatgem al **1713** a **Catalunya**. En aquest Tractat d'Utrecht no es deia res sobre la preservació de les institucions i furs de Catalunya, i permetia a **Felip V** imposar una uniformitat de lleis i gestió política autoritària, única, en ambdues corones.

La **Junta General de Braços**, un organisme decisorí convocat per la **Diputació del General** en moments de crisi per a tots els membres de les **Corts Catalanes** que fossin presents a la ciutat, es va celebrar a finals de **juny de 1713** per decidir si rendir-se o resistir. El debat va estar ple d'opinions enfrontades: uns volien rendir-se davant de la situació desesperada, altres volien resistir perquè els furs de Catalunya no caiguessin, però finalment es van inclinar per una decisió final: resistirien contra les intencions del monarca d'origen francès i lluitarien a favor de la tornada del que ja van nomenar el **1709** a Barcelona **Carles III d'Espanya**.

Així dones, a Catalunya s'inicià un estat de resistència, i **Barcelona** es converteix en un gran bastió de resistència on s'hi van unir soldats que no es van voler rendir d'altres punts de la Corona d'Aragó i Catalunya, com també d'altres contrades d'Europa, des del Rosselló fins a altres territoris de l'Imperi dels **Austríes** que recolzaven una lluita encara a favor del que ja era **Carles III d'Àustria**.

La gestió en aquest moment de crisi va quedar a càrrec de tres institucions temporals: la **Conferència dels Tres Comuns**, encarregada de prendre decisions, la **Junta dels Trenta-Sis**, de caràcter executiu, i una **Junta Secreta**, que van dirigir la situació juntament amb el general comandant **Villarreal**.

A la ciutat de Barcelona s'hi van formar diverses congregacions militars arran de la publicació del ban de guerra i d'una lleva militar voluntària a principis de juliol de **1713**, que serviria per defensar l'àrea de Barcelona fins al final: des de la **Coronela de Barcelona**, que era una milícia urbana fixa, fins a més de vint regiments, companyies d'hússars hongaresos, napolitans i altres escamots.

En aquesta obra veurem un detall ben especial sobre la importància de les banderes i els penons, que ens pot semblar incomprensible. En aquella època els penons i banderes eren unes insígnies que servien per representar cada regiment. S'hi representava sobre un fons d'un sol color una imatge que podia ser brodada o pintada.

Els penons i les banderes servien per crear un símbol visible que ajudés la milícia a sentir-se identificada amb el seu regiment corresponent; fins i tot tenien una funció com a talismans, com a fetitxes del mateix regiment o exèrcit que representava, i un bon ús podia fer pujar la moral.

La bandera i el penó de **Santa Eulàlia de Barcelona** corresponia a tota la ciutat de Barcelona, i hi era representada la patrona. Aquesta bandera es guardava a la **Casa de la Ciutat**, i en sortia en situacions d'assetjament de la ciutat.

Es va crear específicament el **Batalló Nou de Barcelona**, a partir dels aprenents i gent dels gremis i de les lleves voluntàries, per protegir les muralles, **Montjuïc** i la bandera. Es calcula que van ser prop de **354 combatents**.

Aquesta bandera i sobretot el penó s'haurien pogut moure en alguna ocasió per fer pujar la moral dels milicians en algun moment tens, però per altra banda, la seva pèrdua podia significar ben bé el contrari: podia simbolitzar la derrota fins i tot espiritual. Per aquest motiu, s'havia de moure amb cautela i protegir-la amb cura.

El setge de Barcelona va concloure l'**11 de setembre de 1714**, i va representar la fi de la resistència contra l'exèrcit borbònic. Posteriorment a Catalunya també se li van eliminar els furs i les institucions, i es van imposar una sèrie de directrius unificadores amb les lleis de **Castella**, i podríem anar-ne enumerant totes les conseqüències.

La resistència del **Principat de Catalunya** i de Barcelona va significar per a molts catalans, per a molts habitants dels altres regnes de la península i per a altres súbdits de l'Imperi dels Habsburgs una lluita contra un model polític més absolutista i centralista, un poder que creixia a Europa, i una lluita per uns valors propis de cada regió i d'aquesta època.

Elisabet Rosselló

Síndrome Últim Reducte

He bombardejat Barcelona més que el duc de Berwick, que el duc de Pòpuli i que el general Espartero.

Bé, jo no.

El meus personatges “dolents” de *Fanhunter* en un futur alternatiu on la ciutat ha estat assetjada, conquerida i reconquerida en els famosos episodis coneguts com les Batalles de Montjuïc i de Barcelona (hi ha molts més intercanvis de trets, de fet, però deixarem al marge una infestació zombi i unes quantes invasions alienígenes).

El Setge de Barcelona (1713-1714) va influenciar molt el disseny i la narrativa d'aquests episodis bèl·lics que van inspirar l'adjectiu que defineix les meves creacions des d'aleshores: **èpic-decadent**. I ho va fer a través de les enriquidores lliçons d'història del professor Siurana al col·legi; mitjançant les històries que m'explicaven els meus pares, avis i tiets; i més endavant, amb la lectura de la trilogia de **1714** d'**Alfred Bosch**, la primera versió novellada que vaig llegir inspirada en el conflicte i la que més em va agradar.

Història + ficció + èpica + tradició + cultura popular. Aquella història disparava la creativitat de qualsevol... El setge ho reunia tot. Era l'escenari perfecte (i els que coneixen la meua obra saben que cal afegir-hi els conills d'*Aventuras Bizarras*).

En apropar-se l'any 2014 el 25è aniversari de la meua activitat com a professional del còmic i la il·lustració, i coincidint amb el Tricentenari de l'11 de setembre de 1714, vaig proposar fer una *segona* fusió entre les meves creacions i una altra de les icones que més m'havien influenciat en tants anys de carrera (la *primera* va ser un “mashup” amb H. P. Lovecraft... i la *tercera* segurament serà quelcom vampíric). Havia d'escollir entre Mad Max i John Rambo. De moment, em quedaria amb el *green beret*.

Era el moment perfecte per recrear el setge, l'essència de totes les grans batalles que havia estat relatant durant 25 anys.

Però no el setge en si, sinó la història d'un dels seus herois una vegada acabada la Guerra de Successió. I el referent de ficció que vaig escollir va ser *First Blood*, la novel·la de David Morrell en què es basa una de les grans pel·lícules d'acció de la història, *Acorralado* (Ted Kotcheff, 1982). Veureu moltes frases de la pel·lícula parodiades en aquest còmic.

En John Rambo va patir la seva pròpia derrota, Vietnam. En Joan Constantí Rambó va ser derrotat a Barcelona. Els seus camins eren molt similars.

Tenim el setge. Tenim el protagonista. Tenim la història que volem convertir en gènere èpic-decadent. Hi falten dos ingredients importants.

Sento una fascinació subcultural i històrica inexplicable per les històries de coratge per protegir un últim reducte de pocs defensors mal armats contra un exèrcit considerablement més gran i ben equipat, en la realitat i en la ficció: la lluita per Bastogne a la Segona Guerra Mundial, la defensa de les legacions estrangeres a Pequín durant la guerra amb els Boxers, Rorke's Drift, Serenity Valley, la resistència dels supervivents a la refineria de l'ermot contra els atacs d'Humungus també conegut com l'aiatol·là del rock'n'roll... i el setge de Barcelona, és clar.

Què va fer resistir a aquells combatents? L'honor, la por, la valentia, el companyerisme, la pistola del sergent al clatell...? Sentiment "este será nuestro Alamo". Tema a tractar en aquesta obra. Un ingredient més.

I la bandera. I els zulús.

L'any 1983, el 10 de setembre, TV3 va fer la seva emissió de proves i *Alba Zulú* (*Zulú Dawn*, Douglas Hickox, 1979), va ser la pel·lícula escollida. Aquesta i *Zulú* (Cy Endfield, 1964) em van mostrar un tipus de cinema bèl·lic en què la guerra no es pintava tan maca com a les pel·lis de John Wayne, però la forma de narrar-ho ho convertia en un espectacle tan colpidor com emocionant.

Al final d'*Alba Zulú*, el Coronel Durnford (Burt Lancaster) intenta salvar la bandera perquè no caigui en mans de l'enemic. Va ser la primera

vegada que vaig tenir consciència de la importància de la bandera i del seu portador, a més de tot el que podia inspirar (no compta *Murieron con las botas puestas*).

I s'entén que a *Temps de Glòria* (Edward Zwick, 1989), una de les escenes més emotives de la pel·li (que en té moltes) fos el moment en què pregunten qui serà l'abanderat en l'atac final a Fort Wagner (va ser un episodi històric real).

I això ens porta a la bandera (o el penó, en el nostre cas) de Santa Eulàlia, l'eix central de *1714 Baluard*, la peça clau (els jugadors d'*Stratego* també ho sabran apreciar) en una història en què la majoria dels personatges volen acabar com abans millor amb aquestes situacions tan terribles que comporta una guerra, una repressió, un enfrontament entre dos pobles...

O millor: voldrien que aquesta guerra no hagués esclatat mai.

Perquè les guerres no tenen res de bo.

Cap guerra.

Ja ho deien als còmics del Sargento Rock: 'Make war no more'.

Cels Piñol

CELS PIÑOL
(Barcelona, 1970).

Guionista, dibuixant de còmics, il·lustrador, escriptor, agitador cultural, dissenyador, editor, ex blade runner.

Creador d'obres com *Fanhunter* (la seva creació més coneguda, ambientada en una Barcelona del futur on totes les expressions d'oci i cultura han estat prohibides), *Outfan*, *Fan Letal*, *Fan amb Nata*, *Deadfan*, *Fantom Town* i *Fanpiro*, entre d'altres, desenvolupades en forma de còmics, novel·les, jocs i marxandatge en editorials com **Planeta DeAgostini**, **Fanhunter SL** o **Panini Comics** (on publica en l'actualitat el gruix de la seva producció).

També col·labora en diferents mitjans com a articulista, assessor cultural, social media manager (a **Turner Entertainment**) i heroi de lloguer.

Multidisciplinari i molt culturalment dispers. Lector compulsiu de llibres i còmics, serièfil, melòman, cinèfil, wargamer i fanpir.

www.fanhunter.com

🐦 @celspinol

ÀLEX SANTALÓ
(Barcelona, 1977)

Ninotaire, comiquer, dissenyador, caricaturista i locutor de ràdio.

Ha col·laborat amb **El Terrat** dibuixant la col·lecció de còmic "*Me Gusta...*" i ha col·laborat amb **Cels Piñol** a "*Fanhunter: Las montañas de la locura*".

Il·lustrador que combina dues de les seves passions, dibuix i futbol, a la revista *Panenka* i al *Perarnau Magazine*.

Co-presenta i dirigeix els programes de ràdio *Cafè i Cigarro* i *Hellfire Club*, a **Radio Ateneu** del Clot.

Es comenta que és mutant, però encara no s'ha manifestat.

www.alexasantalo.com

🐦 @alexasantalo

DAVID CARRO
(Barcelona, 1986)

Dissenyador, roler, lector, wargamer i cultista de Tzeentch.

Ha estudiat art i disseny a l'**Escola Massana** i a l'**Escola del Treball**.

Ha treballat a **Fanhunter SL** a les ordres del gran mestre **Cels Piñol**,

maquetant obres com *Fanhunter: Las Montañas de la Locura* o

adaptant al format digital còmics com *Fan Letal Vintage* o *Plan BB*.

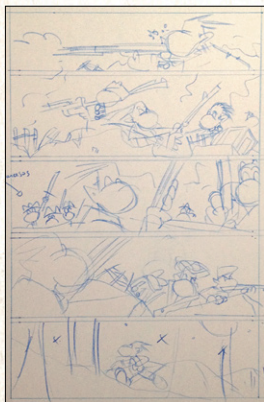
Actualment fa de packager per a **Panini Comics** i participa en projectes d'en Cels sobre el seu **Univers Fanhunter**.

La seva mare diu que és bona persona.

🐦 @tempusin

PROCÉS D'UNA PLANA

CELS PIÑOL I ÀLEX SANTALÓ

1. ESBOC

2. LLAPIS I ENTINTAT

3. AQUARELLA

4. COLOR

5. RETOCS FINALS

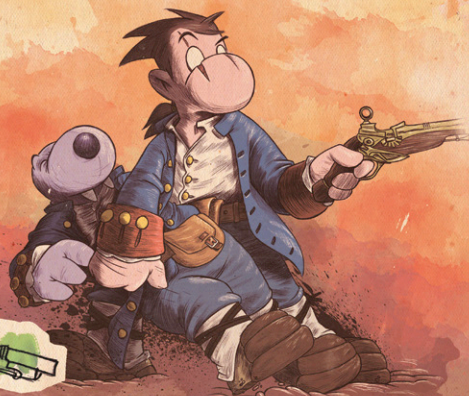

6. ROTULACIÓ

EXTRA
2014

CELS PIÑOL / ÀLEX SANTALÓ

GESTES BÈL·LIQUES

1714 BALUARD

9,90
LLIURES

REVISTA PER
ALS JOVES

 **ÀLEX
SANTALÓ**

1

Publicitat de *1714 Baluard* i dibuix de la Làmina d'Edició Limitada dels 25 Anys de Fanhunter.

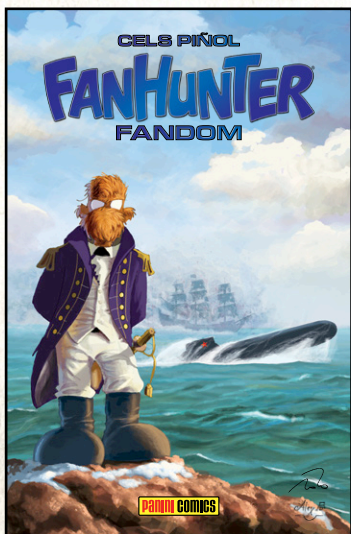
ALTRES OBRES DE CELS PIÑOL

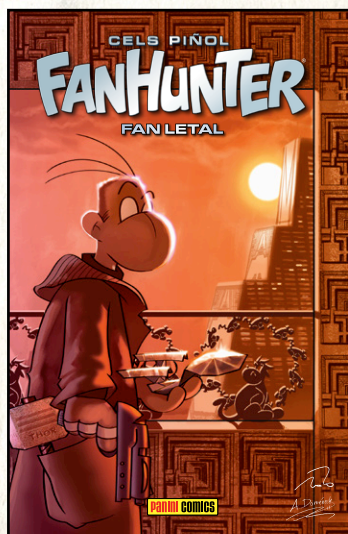
Fanhunter: Las Montañas de la Locura.
Electric Boogaloo

Fan Letal Vintage

Fanhunter: Fandom

Fanhunter: Fan Letal

"I will".

(Coronel Robert Gould Shaw, 54è
Regiment de Massachusetts, abans de
l'atac a Fort Wagner, Carolina del Sud,
18 de juliol de 1863).

11 de setembre de 1714.

Barcelona, després d'haver resistit heroicament un setge brutal, es rendeix a les tropes borbòniques.

És el final de la **Guerra de Successió** en la qual els catalans han demostrat que han estat una peça clau a l'escenari polític europeu, un poble pràcticament irreductible i uns combatents ferotges.

A l'hivern, **Joan Constantí Rambó**, fuseller de muntanya, veterà i heroi de guerra, arriba a la població de **Ger**, a la **Cerdanya**, amb una missió secreta que ha de dur a terme. Però un escamot de tropes franceses s'interposarà en el seu camí.

L'han acorralat...

Panini Còmics participa en els actes de commemoració del **Tricentenari** amb aquesta novel·la gràfica realitzada per dos dels grans talents del còmic català del moment, **Cels Piñol** i **Àlex Santaló**. Acció, aventura, dramatisme, èpica, humor i ficció històrica es fusionen en una obra singular, tendra i sorprenent.

